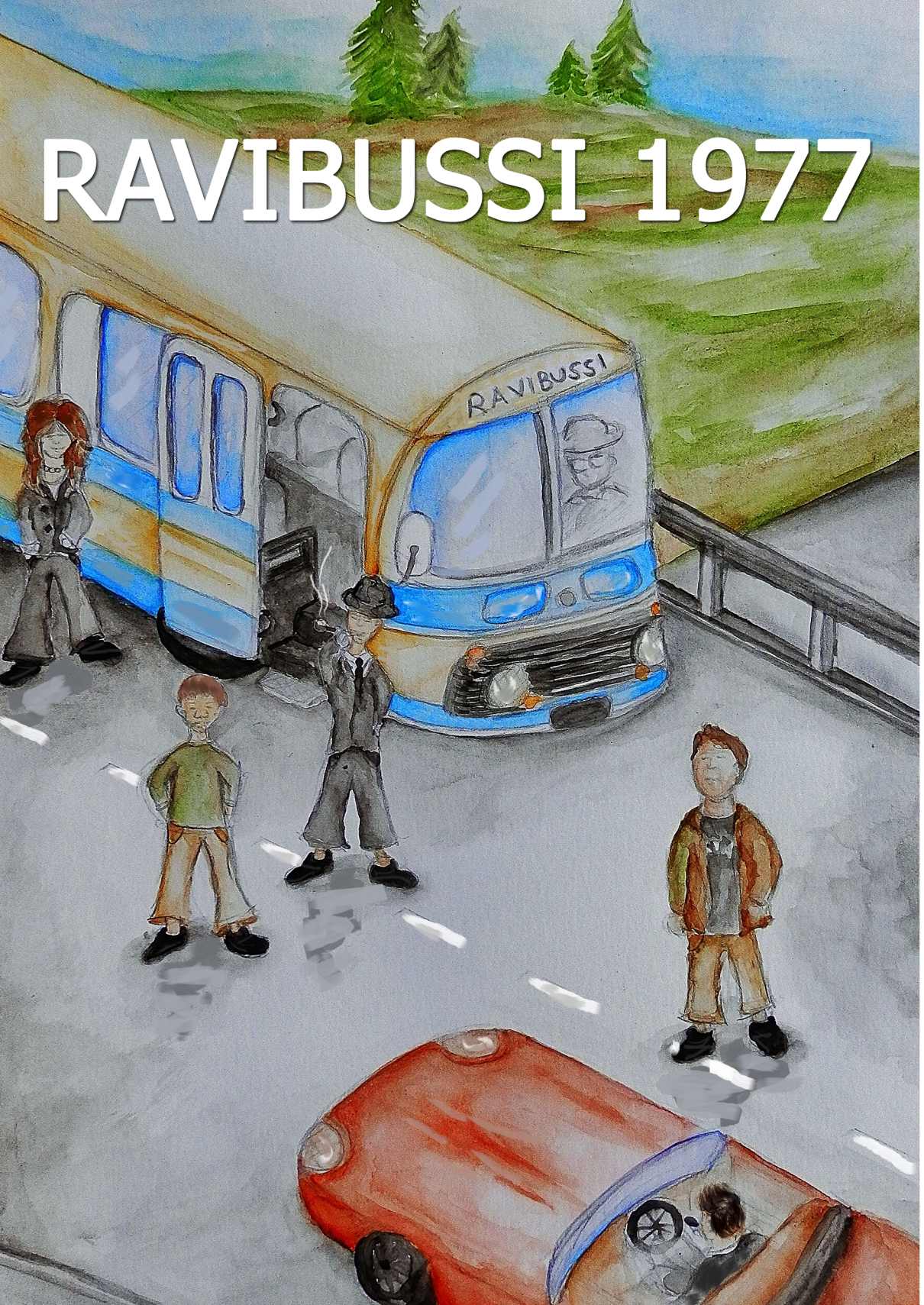

RAVIBUSSI 1977

RAVIBUSSI 1977

Hienoja aikoja joka suhteessa.

T.I.JANE

©2016 T.I.JANE

Julkaisija: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-241-0

Kansikuva: Joonas Tiainen

Kielentarkistus: Sirpa Ovaskainen

Kirjan ”kokooja”: Peku

ISOT KIITOKSET KOKO KOLMIKOLLE!

Vuosi 1977

Toiset on luotuja kulkemaan

Jose saapui Lappeenrannasta Käpylän iltaraveihin poikkeuksellisesti junalla, koska töiden puoleen ei ravibussiin ehtinyt. Mies työskenteli lappeenrantalaisessa leipomossa munkinpaistajana. Työaika oli normaalisti 6–14 ja iltaravit taasen alkoivat kello 18.00, joten Käpyläänkin olisi pitänyt lähteä ravibussilla jo kello 13.00 – eihän sitä kesken työpäivän voinut lähteä.

Alkujaan oli näyttänyt siltä, ettei Käpylässä olisi oivia pelikohteita, mutta työpaikalla raviohjelmaa tutkiessaan Jose oli löytänyt loistavan vetokohteen, joka oli pakko päästä paikan päälle pelaamaan. Muillehan tipsiä ei voinut kertoa, koska kertoimethan olisivat hetkessä tipahtaneet. Jose veti aina varmoja vetoja isolla rahalla, mutta valitettavasti pelit tuppasivat useimmiten menemään penkin alle. Varmojen vetojen jälkeen oli alettava etsiä yllätyksiä, jotta saisi omat takaisin. Yleensä kävi niin, että rahat oli pelattu jo ennen ravien puoltaväliä. Niin kävi tälläkin kertaa Käpylässä.

Jose oli kuitenkin jättänyt rahaa sen verran, että pääsisi ravibussin kyydissä takaisin Lappeenrantaan. Mutta pelihimo iski miestä kiivaasti, ja viimeisessä lähdössä oli pakko vielä yrittää ottaa omat pois. Toisin kävi, ja rahaa jäi taskuun 20 markkaa. Jose tiesi, ettei sillä päästä Lappeenrantaan asti, ja hän tiesi senkin, että Lappeenrannan ravibussia ajoi vanha, aina vittuileva Pesonen.

Pesonen oli vanhankansan miehiä ja aina pilke silmäkulmassa, mutta se ken ravireissulla sai takkiinsa peleissä, otti yleensä lisää tuskaa astuessaan Pesosen kyytiin. Pesonen osasi lukea pelurit ja tiesi aina, keneen on hyvä iskeä pikku naljailu.

Pesonen porskutti jo liki eläkeikää, ja moni ajattelikin, että siinä oli syy Pesosen ilkeilyihin.

Jose oli ravibussiporukan legenda toilailujensa puoleen, eikä tämä keskiviikkoilta tehnyt poikkeusta.

Jose seiso i ravibussin oven edessä, kun Pesonen aukaisi oven.

-No mitäs poika, Pesonen virkkoi ja katsoi läpi kekkosmaisten lasiensa, silmät kiiluen.

-Tota, meikäläisellä on kaksikymppii, mihin asti sillä pääsee?

-Aiai, poika on taas pelannu kaikki rahansa, Pesonen rupesi vaikeroimaan, ja samalla hän varmisti, että kaikki kyydissä olleet olivat kuulleet kommentin.

Muut kyydissä olijat siirtyivät istuinpaikoillaan siten, että näkivät Pesosen että Josen.

-Nousehan kyytiin, Pesonen kehotti.

Jose hyppäsi kuljettajan eteen ja jatkoi:

-Minne asti pääsen tällä kaksikymppisellä?

-No pääset Luumäen motellille asti, sanoi Pesonen ja katsoi samalla Josea todeten, että tällä oli mustat puukengät jalassa.

Samalla Pesonen mietti, että Jose oli yhdennäköinen Smokien laulajan Chris Normannin kanssa. Molemmat olivat siinä kolmenkympin hujakoilla, mutta erona oli, että toisella oli millejä takataskussa, toisella ei.

-Luumäeltä saat sitten kävellä Lappeenrantaan nuo puukengät jalassa, letkautti Pesonen.

RAVIBUSSI 1977

Eletään vuotta 1977. Lappeenrantalainen ravibussikööri tekee yöllä pankkiryöstön vieden kassakaapin ja sen sisältämät 2 miljoonaa markkaa.

Puukengillä kesät talvet koheltava Jose pelaa Käpylän iltaraveissa rahansa, eivätkä rahat riitä koko paluumatkaan ravibussilla. Ravibussinkuljettaja Pesonen päättää antaa Joselle opetuksen ja laittaa tämän kävelemään yöllä Luumäeltä Lappeenrantaan.

Josen saavuttua Lappeenrantaan hän joutuu tahtomattaan pankkiryöstöön mukaan. Ryöstöporukkaan kuuluu tuttuja ravibussilaisia. Bussikuski Pesonen. Kodinkonehuoltoliikettä pyörittävä korttihai Ässä. Lehtitoimittaja Piippu. Joo-miehet Pizku, Suhonen ja Kope. Sekä jaguaarilla ajava kyläpoliisi Jerry Cotton, josta tulee ryöstön päätutkija yhdessä Helsingistä saapuvan poliisimestari Sisun kanssa. Porukan aivot, Paroni, on järjestänyt itselleen alibin lomailemalla poikansa Resson kanssa Pohjois-Suomessa.

Yöllisen pankkiryöstön näkee myös lahtelaisen Hiippari-jengin jäsen Kale, joka kertoo ryöstöstä jengilleen ja nokkamies Toukalle. Tästä alkaa vaiherikas, ravien rytmittämä ryöstösaalisjahti 70-luvun lopun hengessä.

